

DÉLMAGYARORSZÁG

SZERDA, 1992. OKT. 28., 82. ÉVF. 253. SZÁM

ÁRA: 10,10 FT

FOTÓ: ENYEDI ZOLTÁN

A vészféket nem most húzták meg

A sertéstartó gazdák sok viszontagságon mentek keresztül az utóbbi időben. Évekkel ezelőtt sokuknak a takarmányoknak az árukhoz mérten silány minősége jelentette a gondot. Aztán a vékony szallonnára való „átlovagoltatás” miatt estek el többen a remélt haszontól. A kényes kocák kevesebb és nem túl életerős utódot fialtak. Az igényesebb jószág drágább takarmánya nem tükröződött az átvételi árakban. Azután korábbi piacok elvesztése és a beszükülő belső vásárlóerő miatti túlkínálat feküdt meg a termelők gyomrára. A túlhízalt, önmaguk árát felfaló, bagóért elvesztett sertések tették be az ólkaput igazán. A mostani hiánytünetek ennek egyenes következményei, csak az időpont volt kérdéses.

Az újabbbkori válsághírek már a feldolgozóüzemek ki-

Csökken vagy növekszik?

A Csongrád Megyei Statisztikai Hivatal legutóbbi, szeptember végi állatszámolásakor 503 ezer sertést írt össze a megyében, s ami meglepő, ez mindössze 3 százalékkal kevesebb az egy évvel korábbi állománynál. A kistermelők sertéstartási kedve a közhiedelemmel ellentétben nem csökkent, sőt 10 százalékkal több állatot tartottak szeptember végén, mint tavaly ilyenkor.

használatlan kapacitásáról, elmaradt exportszállításokról, s a fejtelenség okozta kapkodásokról szólnak. Az élőárak

elszabadultak, de ezzel a mennyiség nem nőtt, csak a fogyasztói ár. S akkor még ráadásnak itt a pestis, illetve mifelénk szerencsére csak a róla szóló híradás.

Tanyán élő ismerősömmel a nagybani piacon futottam össze a napokban. A friss nyugdíjas térszagt, Józsi bácsi, kérdésemre sokatmondóan legyintett.

– Ez a pestis nekünk már se nem oszt, se nem szoroz. Tavaly kivágtuk a három anyakocát. Az idén már csak magunknak meg a gyerekeknek hízlalunk. A mienk nem beteg, a többihez meg mi közünk. Így aztán minket már az sem érdekel, hogy ötven vagy száz forinttal számoljuk-e föl magunknak, amit megesszünk.

A rokonságomban akad, aki a kárpótlási jegyével áll hadilábon, s tőlem kérdezi, hogy (Folytatás a 4. oldalon.)

Közmeghallgatást tart a megyei közgyűlés

A Csongrád Megyei Közgyűlés október 29-i ülésén, Pusztamérgesen közmeghallgatást tart. A területi önkormányzat képviselői csütörtökön 9 óra 30 perctől, a pusztamérgesi művelődési ház nagytermében tanácskoznak. A nyilvános ülés legfontosabb napirendi pontjai: a megyei önkormányzat egészségügyi programja és az 1993-as költségvetési koncepció. Ez utóbbi témában a közgyűlés közmeghallgatást tart, melyre meghívja és várja a megye lakosságát. A közmeghallgatás alkalmával élve az állampolgárok és a megyében érdekelt szervezetek képviselői közérdekű kérdést és javaslatokat tehetnek.

– Egy – darabban.

Az Opel-Rupesky Salon és a DÉLMAGYARORSZÁG izgalmas nyereményjátéka.

(Opel-Rupesky Szeged, Fonógyári út 2-6. T.: 324-800)

EGY SZÁZALÉK

Új jelenség: katonai bőrfejűek?

Vizsgálat a Damjanich Honvéd Kollégiumban

Mint arról tegnapi számunkban beszámoltunk, szélsőséges, kisebbségeket sértő kijelentések hangzottak el hétfőn este az Ortutay Kollégiumban a Jövő Értelmiségiek Köre intoleranciáról, idegengyűlöletről, bőrfejűekről rendezett fórumán. Mindez a „bőrfejűek” szószólója részéről, aki mondandójához hozzátett egy hihetetlennek tűnő kijelentést: „mi szegedi katonai kollégisták vagyunk”.

A történetről *Gazsi György* alezredes, a Damjanich János Honvéd Kollégium igazgatója nyilatkozik.

– Hihetetlen. Először azt gondoltam, valami provokáció van a dologban.

– Tudtak önök az ilyen eszmék terjedéséről a kollégiumban?

– Nálunk nincs ennek táptalaja, ami elhangzott teljesen ellentétes nevelési céljainkkal. Korábban felfigyeltünk ugyan rá, hogy 4-5 gyereknek rövidebb lett a haja, vagy sötétebb a felsőruházata, de a sötét színű holmikat azonnal hazavittük, a rövid haj pedig a katonás jellegű viselet része is lehet. Szerintem az igazi hatások kívülről jönnek, a város fiataljaitól. A növendékeket nem lehet hermetikusan elzárni, hiszen máshová járnak iskolába is.

– Történt-e az utóbbi időben valamilyen atrocitás a kollégiumban?

– Évek óta semmi. Egyénre szabott nevelési programunk van, amit állandóan elemzünk és ellenőrzünk. A megelőzés céljából kapcsolatunk van a városi egészségüggyel és a rendőrséggel

is. Biztos vagyok benne, hogy elszigetelt esetről van szó és kívülről begyűrűzött hatásról.

– Van-e lehetőségük a növendékeknek bőrfejű összejövetelekre járni? A beszélgetésen úgy tűnt, mintha informáltak lennének a budapesti társaikról.

– Meghatározott rend szerint folyik a nevelés, a növendékeket a hivatásos életre készítjük fel, hiszen innen legtöbbször katonai főiskolákra kerülnek. Viszont a gyerekeknek havi két szabad hétvégéjük kell legyen, amikor hazalátogathatnak és ebben az időszakban nem tudjuk követni hollétüket. Szeretném ha a kollégiumról nem terjednének el olyan hírek, hogy itt bőrfejűek tanyáznak. 1983 óta eredményesen biztosítjuk a katonai főiskolák hallgatói utánpótlását.

– Mi lesz a bőrfejű kollégisták sorsa?

– A felelősséget nem akarjuk másra hárítani. Fontos, hogy időben észrevettük a jelenséget, s ami történt, tanulságul szolgálhat más katonai gimnáziumok számára is. A nevelőtestület és a diákönkormányzat alaposan megvizsgálja, hogy mi bátorította fel a beszélőt ilyen nyilatkozatokra. Be kell határolnunk, hogy egyedi jelenség-e, illetve hány fiatal nyertek meg. Megvizsgáljuk, hogy az otthoni, iskolai és városi körülmények mennyire járultak ehhez hozzá. Gyors, de körültekintő döntést hozunk majd. Ha a hír beigazolódik, ennek a növendéknek nem lesz helye a kollégiumban.

(Riportunk a 3. oldalon)

PANEK JÓZSEF

Abortuszturizmus

Minden héten lányok, asszonyok indulnak útnak Írországból Angliába. A céljuk: az abortusz. Az ok pedig: a kemény-katolikus tr törvényhozás korlátlan tilalmat rendelt el a magzatelhajtásra.

Hogy hetente hányan kelnek útra ily céllal, nem tudni. Botrány legföljebb akkor tör ki, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy egy megerőszkolt fiatal lány utazna Angliába, mire bevonják az útlevélét. (Amit aztán a nemzetközi fölháborodás hatására ki kell adni.)

Mindez annak kapcsán jut eszembe, hogy Parlamentünkben éppen mostanság folyik a vita arról, hogy abortusz- vagy magzatvédelmi törvényt hozzanak-e. No meg arról, hogy teljes tilalmat alkalmazzanak-e az abortuszra vagy csak részleges, netán végül is a mostani, többé-kevésbé liberális (bár korlátozó) gyakorlatot ültessék át a majdani törvénybe.

Sok jel arra vall, hogy a törvényhozás többség az ésszerű kompromisszumra hajlik, azaz viszonylag liberális törvényt elfogadására készül. Nyilvánvalóan abból a praktikus szempontból kiindulva, hogy képtelenség tiltani egy országban azt, ami a világ jó részén bevett gyakorlat.

Magáról a döntésről előre szólni nem igen érdemes. Egy dilemmáról véleményt mondani viszont – igen. Például arról, szembe szegülhet-e egy törvényhozás egy sokfelé bevett gyakorlattal? (A vallásos Olaszországban a népszavazás az abortusztilalom ellen voksolt!) Vagy a Ceausescu-féle Románia liberalizálódása után Írország, Lengyelország és Magyarország lesz-e a kontinens három abortuszt tiltó országa? Hogy például a szegényebb magyaroknak-lengyeleknek néhány tízezer forintért a szlovák orvosok oldják meg ezt a problémát, a gazdagabbaknak pedig egy-két száz-ezerért a svéd vagy dán klinikák? Az egészen szegényeknek pedig a falusi angyalcsináló?

Farizeus dolog törvényt erkölcsi elvekre alapozni, ha az nem felel meg a nemzetközi gyakorlatnak. Tilalmakat vagyoni állapothoz kötve relativizálni pedig nem más, mint szemfogatás.

Szávay István

Gyakorlás – élesben

A kommandósok korán öregszenek

szétspriccel a különböző színű folyadék. Ettől ugyan senki nem hal meg, bár ha fültövön lőnék vele egymást, azért az ugyancsak emlékezetes lenne. Veszélyes játék tehát, de lehetőséget ad egy-egy akció élethű imitálásához.

Karl és Thomas – nevezzük így a két fiatalembert – oszlopig szökellve felderítő mozgást végzett. Macskaügyességgel másztak a kötélen.

Úgy mászkáltak a falon, mint ha pókemberek lennének. Fejjel lefelé csúsztak, közben pedig lőttek. A maszkos-fegyveresekkel bizony nem lenne jó éjszaka egy elhagyott utcán találkozni. Hát még bűnözőként!

Amikor pisztollyal lőttek, olyan löszereket is alkalmaztak, amelyek a kemény tárgyakon úgy hatolnak át, mint forró kés a vajon, ugyanakkor ha

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

embert érnek, benne megakadnak. Ez azért különleges, mert egy esetleges utcai harcnál elkerülhető a véletlen áldozat.

Hogy került a két „kommandós” Szegedre? A 3S Service Kft. biztonsági szolgálat meghívására. A testőr és vagyonszerkesztő tanfolyamot a jövőben közép- és felsőfokúval is bővíteni kívánják. A középfokú iskola gyakorlati képzését Németországban szerveznék meg, ezért hívták meg bemutatózni a majdani kiképzőket. Egyébként hasonló módon kívánják megoldani a felsőfokú oktatást, amelynek helyszíne Izrael lesz.

A két, keménykötésű fiatalembert arról faggattam, milyen „gyúrás” esnek át azok, akik a német hadsereg vagy a rendőrség speciális alakulatához szeretnének kerülni.

– Bizony igen kemény próbatétel esnek át az emberek – válaszolta egyikük. – Modern eszközöket alkalmaznak a kiképzésben. Ám bármiről is legyen szó, az első helyen a törvények mindenkor tiszteletben tartása szerepel. Az egész tananyag erre épül. Természetesen más profilú az oktatás a hadseregnél, mint a rendőrségnél, ugyanis az előbbinél szinte biztos, hogy (Folytatás a 4. oldalon.)